

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА О ЗАБРАНАМА ИЛИ ОГРАНИЧЕЊИМА УПОТРЕБЕ МИНА, МИНА ИЗЕНАЂЕЊА И ДРУГИХ НАПРАВА, ИЗМЕЊЕН И ДОПУЊЕН 3. МАЈА 1996. ГОДИНЕ (ПРОТОКОЛ II ИЗМЕЊЕН И ДОПУЊЕН 3. МАЈА 1996. ГОДИНЕ) КОЈИ ЈЕ ПРИЛОГ КОНВЕНЦИЈИ О ЗАБРАНАМА ИЛИ ОГРАНИЧЕЊИМА У ПОГЛЕДУ УПОТРЕБЕ ОДРЕЂЕНИХ ВРСТА КОНВЕНЦИОНАЛНОГ ОРУЖЈА ЗА КОЈА СЕ МОЖЕ СМАТРАТИ ДА ИМАЈУ ПРЕКОМЕРНЕ ТРАУМАТСКЕ ЕФЕКТЕ ИЛИ ДА ДЕЛУЈУ БЕЗ РАЗЛИКЕ У ПОГЛЕДУ ЦИЉЕВА

Члан 1.

Потврђује се Протокол о забранама или ограничењима употребе мина, мина изненађења и других направа, измењен и допуњен 3. маја 1996. године (Протокол II измењен и допуњен 3. маја 1996. године) који је прилог Конвенцији о забранама или ограничењима у погледу употребе одређених врста конвенционалног оружја за која се може сматрати да имају прекомерне трауматске ефекте или да делују без разлике у погледу циљева, сачињен и потписан у оригиналу на арапском, енглеском, кинеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Протокола II, измењен и допуњен 3. маја 1996. године, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

PROTOCOL ON PROHIBITIONS OR RESTRICTIONS ON THE USE OF MINES,
BOOBY-TRAPS AND OTHER DEVICES AS AMENDED ON 3 MAY 1996
(PROTOCOL II AS AMENDED ON 3 MAY 1996) ANNEXED TO THE CONVENTION
ON PROHIBITIONS OR RESTRICTIONS ON THE USE OF CERTAIN
CONVENTIONAL WEAPONS WHICH MAY BE DEEMED TO BE EXCESSIVELY
INJURIOUS OR TO HAVE INDISCRIMINATE EFFECTS

ARTICLE 1: AMENDED PROTOCOL

The Protocol on Prohibitions or Restrictions on the Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices (Protocol II), annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects ("the Convention") is hereby amended. The text of the Protocol as amended shall read as follows:

**"Protocol on Prohibitions or Restrictions on the
Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices
as Amended on 3 May 1996 (Protocol II
as amended on 3 May 1996)**

Article 1

Scope of application

1. This Protocol relates to the use on land of the mines, booby-traps and other devices, defined herein, including mines laid to interdict beaches, waterway crossings or river crossings, but does not apply to the use of anti-ship mines at sea or in inland waterways.
2. This Protocol shall apply, in addition to situations referred to in Article 1 of this Convention, to situations referred to in Article 3 common to the Geneva Conventions of 12 August 1949. This Protocol shall not apply to situations of internal disturbances and tensions, such as riots, isolated and sporadic acts of violence and other acts of a similar nature, as not being armed conflicts.
3. In case of armed conflicts not of an international character occurring in the territory of one of the High Contracting Parties, each party to the conflict shall be bound to apply the prohibitions and restrictions of this Protocol.
4. Nothing in this Protocol shall be invoked for the purpose of affecting the sovereignty of a State or the responsibility of the Government, by all legitimate means, to maintain or re-establish law and order in the State or to defend the national unity and territorial integrity of the State.
5. Nothing in this Protocol shall be invoked as a justification for intervening, directly or indirectly, for any reason whatever, in the armed conflict or in the internal or external affairs of the High Contracting Party in the territory of which that conflict occurs.
6. The application of the provisions of this Protocol to parties to a conflict, which are not High Contracting Parties that have accepted this Protocol, shall not change their legal status or the legal status of a disputed territory, either explicitly or implicitly.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Protocol:

1. "Mine" means a munition placed under, on or near the ground or other surface area and designed to be exploded by the presence, proximity or contact of a person or vehicle.
2. "Remotely-delivered mine" means a mine not directly emplaced but delivered by artillery, missile, rocket, mortar, or similar means, or dropped from an aircraft. Mines delivered from a land-based system from less than 500 metres are not considered to be "remotely delivered", provided that they are used in accordance with Article 5 and other relevant Articles of this Protocol.
3. "Anti-personnel mine" means a mine primarily designed to be exploded by the presence, proximity or contact of a person and that will incapacitate, injure or kill one or more persons.
4. "Booby-trap" means any device or material which is designed, constructed, or adapted to kill or injure, and which functions unexpectedly when a person disturbs or approaches an apparently harmless object or performs an apparently safe act.
5. "Other devices" means manually-emplaced munitions and devices including improvised explosive devices designed to kill, injure or damage and which are actuated manually, by remote control or automatically after a lapse of time.
6. "Military objective" means, so far as objects are concerned, any object which by its nature, location, purpose or use makes an effective contribution to military action and whose total or partial destruction, capture or neutralization, in the circumstances ruling at the time, offers a definite military advantage.
7. "Civilian objects" are all objects which are not military objectives as defined in paragraph 6 of this Article.
8. "Minefield" is a defined area in which mines have been emplaced and "mined area" is an area which is dangerous due to the presence of mines. "Phoney minefield" means an area free of mines that simulates a minefield. The term "minefield" includes phoney minefields.
9. "Recording" means a physical, administrative and technical operation designed to obtain, for the purpose of registration in official records, all available information facilitating the location of minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices.
10. "Self-destruction mechanism" means an incorporated or externally attached automatically-functioning mechanism which secures the destruction of the munition into which it is incorporated or to which it is attached.
11. "Self-neutralization mechanism" means an incorporated automatically-functioning mechanism which renders inoperable the munition into which it is incorporated.
12. "Self-deactivating" means automatically rendering a munition inoperable by means of the irreversible exhaustion of a component, for example, a battery, that is essential to the operation of the munition.
13. "Remote control" means control by commands from a distance.
14. "Anti-handling device" means a device intended to protect a mine and which is part of, linked to, attached to or placed under the mine and which activates when an attempt is made to tamper with the mine.

15. "Transfer" involves, in addition to the physical movement of mines into or from national territory, the transfer of title to and control over the mines, but does not involve the transfer of territory containing emplaced mines.

Article 3

General restrictions on the use of mines, booby-traps and other devices

1. This Article applies to:
 - (a) mines;
 - (b) booby-traps; and
 - (c) other devices.
2. Each High Contracting Party or party to a conflict is, in accordance with the provisions of this Protocol, responsible for all mines, booby-traps, and other devices employed by it and undertakes to clear, remove, destroy or maintain them as specified in Article 10 of this Protocol.
3. It is prohibited in all circumstances to use any mine, booby-trap or other device which is designed or of a nature to cause superfluous injury or unnecessary suffering.
4. Weapons to which this Article applies shall strictly comply with the standards and limitations specified in the Technical Annex with respect to each particular category.
5. It is prohibited to use mines, booby-traps or other devices which employ a mechanism or device specifically designed to detonate the munition by the presence of commonly available mine detectors as a result of their magnetic or other non-contact influence during normal use in detection operations.
6. It is prohibited to use a self-deactivating mine equipped with an anti-handling device that is designed in such a manner that the anti-handling device is capable of functioning after the mine has ceased to be capable of functioning.
7. It is prohibited in all circumstances to direct weapons to which this Article applies, either in offence, defence or by way of reprisals, against the civilian population as such or against individual civilians or civilian objects.
8. The indiscriminate use of weapons to which this Article applies is prohibited. Indiscriminate use is any placement of such weapons:
 - (a) which is not on, or directed against, a military objective. In case of doubt as to whether an object which is normally dedicated to civilian purposes, such as a place of worship, a house or other dwelling or a school, is being used to make an effective contribution to military action, it shall be presumed not to be so used;
 - (b) which employs a method or means of delivery which cannot be directed at a specific military objective; or
 - (c) which may be expected to cause incidental loss of civilian life, injury to civilians, damage to civilian objects, or a combination thereof, which would be excessive in relation to the concrete and direct military advantage anticipated.
9. Several clearly separated and distinct military objectives located in a city, town, village or other area containing a similar concentration of civilians or civilian objects are not to be treated as a single military objective.
10. All feasible precautions shall be taken to protect civilians from the effects of weapons to which this Article applies. Feasible precautions are those precautions which are practicable or practically possible taking into account all circumstances

ruling at the time, including humanitarian and military considerations. These circumstances include, but are not limited to:

- (a) the short- and long-term effect of mines upon the local civilian population for the duration of the minefield;
- (b) possible measures to protect civilians (for example, fencing, signs, warning and monitoring);
- (c) the availability and feasibility of using alternatives; and
- (d) the short- and long-term military requirements for a minefield.

11. Effective advance warning shall be given of any emplacement of mines, booby-traps and other devices which may affect the civilian population, unless circumstances do not permit.

Article 4

Restrictions on the use of anti-personnel mines

It is prohibited to use anti-personnel mines which are not detectable, as specified in paragraph 2 of the Technical Annex.

Article 5

Restrictions on the use of anti-personnel mines other than remotely-delivered mines

1. This Article applies to anti-personnel mines other than remotely-delivered mines.
2. It is prohibited to use weapons to which this Article applies which are not in compliance with the provisions on self-destruction and self-deactivation in the Technical Annex, unless:
 - (a) such weapons are placed within a perimeter-marked area which is monitored by military personnel and protected by fencing or other means, to ensure the effective exclusion of civilians from the area. The marking must be of a distinct and durable character and must at least be visible to a person who is about to enter the perimeter-marked area; and
 - (b) such weapons are cleared before the area is abandoned, unless the area is turned over to the forces of another State which accept responsibility for the maintenance of the protections required by this Article and the subsequent clearance of those weapons.
3. A party to a conflict is relieved from further compliance with the provisions of sub- paragraphs 2 (a) and 2 (b) of this Article only if such compliance is not feasible due to forcible loss of control of the area as a result of enemy military action, including situations where direct enemy military action makes it impossible to comply. If that party regains control of the area, it shall resume compliance with the provisions of sub-paragraphs 2 (a) and 2 (b) of this Article.
4. If the forces of a party to a conflict gain control of an area in which weapons to which this Article applies have been laid, such forces shall, to the maximum extent feasible, maintain and, if necessary, establish the protections required by this Article until such weapons have been cleared.
5. All feasible measures shall be taken to prevent the unauthorized removal, defacement, destruction or concealment of any device, system or material used to establish the perimeter of a perimeter-marked area.

6. Weapons to which this Article applies which propel fragments in a horizontal arc of less than 90 degrees and which are placed on or above the ground may be used without the measures provided for in sub-paragraph 2 (a) of this Article for a maximum period of 72 hours, if:

- (a) they are located in immediate proximity to the military unit that emplaced them; and
- (b) the area is monitored by military personnel to ensure the effective exclusion of civilians.

Article 6

Restrictions on the use of remotely-delivered mines

1. It is prohibited to use remotely-delivered mines unless they are recorded in accordance with sub-paragraph 1 (b) of the Technical Annex.
2. It is prohibited to use remotely-delivered anti-personnel mines which are not in compliance with the provisions on self-destruction and self-deactivation in the Technical Annex.
3. It is prohibited to use remotely-delivered mines other than anti-personnel mines, unless, to the extent feasible, they are equipped with an effective self-destruction or self-neutralization mechanism and have a back-up self-deactivation feature, which is designed so that the mine will no longer function as a mine when the mine no longer serves the military purpose for which it was placed in position.
4. Effective advance warning shall be given of any delivery or dropping of remotely-delivered mines which may affect the civilian population, unless circumstances do not permit.

Article 7

Prohibitions on the use of booby-traps and other devices

1. Without prejudice to the rules of international law applicable in armed conflict relating to treachery and perfidy, it is prohibited in all circumstances to use booby-traps and other devices which are in any way attached to or associated with:
 - (a) internationally recognized protective emblems, signs or signals;
 - (b) sick, wounded or dead persons;
 - (c) burial or cremation sites or graves;
 - (d) medical facilities, medical equipment, medical supplies or medical transportation;
 - (e) children's toys or other portable objects or products specially designed for the feeding, health, hygiene, clothing or education of children;
 - (f) food or drink;
 - (g) kitchen utensils or appliances except in military establishments, military locations or military supply depots;
 - (h) objects clearly of a religious nature;
 - (i) historic monuments, works of art or places of worship which constitute the cultural or spiritual heritage of peoples; or
 - (j) animals or their carcasses.

2. It is prohibited to use booby-traps or other devices in the form of apparently harmless portable objects which are specifically designed and constructed to contain explosive material.

3. Without prejudice to the provisions of Article 3, it is prohibited to use weapons to which this Article applies in any city, town, village or other area containing a similar concentration of civilians in which combat between ground forces is not taking place or does not appear to be imminent, unless either:

- (a) they are placed on or in the close vicinity of a military objective; or
- (b) measures are taken to protect civilians from their effects, for example, the posting of warning sentries, the issuing of warnings or the provision of fences.

Article 8

Transfers

1. In order to promote the purposes of this Protocol, each High Contracting Party:

- (a) undertakes not to transfer any mine the use of which is prohibited by this Protocol;
- (b) undertakes not to transfer any mine to any recipient other than a State or a State agency authorized to receive such transfers;
- (c) undertakes to exercise restraint in the transfer of any mine the use of which is restricted by this Protocol. In particular, each High Contracting Party undertakes not to transfer any anti-personnel mines to States which are not bound by this Protocol, unless the recipient State agrees to apply this Protocol; and
- (d) undertakes to ensure that any transfer in accordance with this Article takes place in full compliance, by both the transferring and the recipient State, with the relevant provisions of this Protocol and the applicable norms of international humanitarian law.

2. In the event that a High Contracting Party declares that it will defer compliance with specific provisions on the use of certain mines, as provided for in the Technical Annex, sub- paragraph 1 (a) of this Article shall however apply to such mines.

3. All High Contracting Parties, pending the entry into force of this Protocol, will refrain from any actions which would be inconsistent with sub-paragraph 1 (a) of this Article.

Article 9

Recording and use of information on minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices

1. All information concerning minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices shall be recorded in accordance with the provisions of the Technical Annex.

2. All such records shall be retained by the parties to a conflict, who shall, without delay after the cessation of active hostilities, take all necessary and appropriate measures, including the use of such information, to protect civilians from the effects of minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices in areas under their control.

At the same time, they shall also make available to the other party or parties to the conflict and to the Secretary-General of the United Nations all such information in their possession concerning minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices laid by them in areas no longer under their control; provided, however, subject to reciprocity, where the forces of a party to a conflict are in the territory of an adverse party, either party may withhold such information from the Secretary-General and the other party, to the extent that security interests require such withholding, until neither party is in the territory of the other. In the latter case, the information withheld shall be disclosed as soon as those security interests permit. Wherever possible, the parties to the conflict shall seek, by mutual agreement, to provide for the release of such information at the earliest possible time in a manner consistent with the security interests of each party.

3. This Article is without prejudice to the provisions of Articles 10 and 12 of this Protocol.

Article 10

Removal of minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices and international cooperation

1. Without delay after the cessation of active hostilities, all minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices shall be cleared, removed, destroyed or maintained in accordance with Article 3 and paragraph 2 of Article 5 of this Protocol.
2. High Contracting Parties and parties to a conflict bear such responsibility with respect to minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices in areas under their control.
3. With respect to minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices laid by a party in areas over which it no longer exercises control, such party shall provide to the party in control of the area pursuant to paragraph 2 of this Article, to the extent permitted by such party, technical and material assistance necessary to fulfill such responsibility.
4. At all times necessary, the parties shall endeavour to reach agreement, both among themselves and, where appropriate, with other States and with international organizations, on the provision of technical and material assistance, including, in appropriate circumstances, the undertaking of joint operations necessary to fulfill such responsibilities.

Article 11

Technological cooperation and assistance

1. Each High Contracting Party undertakes to facilitate and shall have the right to participate in the fullest possible exchange of equipment, material and scientific and technological information concerning the implementation of this Protocol and means of mine clearance. In particular, High Contracting Parties shall not impose undue restrictions on the provision of mine clearance equipment and related technological information for humanitarian purposes.
2. Each High Contracting Party undertakes to provide information to the database on mine clearance established within the United Nations System, especially information concerning various means and technologies of mine clearance, and lists of experts, expert agencies or national points of contact on mine clearance.

3. Each High Contracting Party in a position to do so shall provide assistance for mine clearance through the United Nations System, other international bodies or on a bilateral basis, or contribute to the United Nations Voluntary Trust Fund for Assistance in Mine Clearance.
4. Requests by High Contracting Parties for assistance, substantiated by relevant information, may be submitted to the United Nations, to other appropriate bodies or to other States. These requests may be submitted to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit them to all High Contracting Parties and to relevant international organizations.
5. In the case of requests to the United Nations, the Secretary-General of the United Nations, within the resources available to the Secretary-General of the United Nations, may take appropriate steps to assess the situation and, in cooperation with the requesting High Contracting Party, determine the appropriate provision of assistance in mine clearance or implementation of the Protocol. The Secretary-General may also report to High Contracting Parties on any such assessment as well as on the type and scope of assistance required.
6. Without prejudice to their constitutional and other legal provisions, the High Contracting Parties undertake to cooperate and transfer technology to facilitate the implementation of the relevant prohibitions and restrictions set out in this Protocol.
7. Each High Contracting Party has the right to seek and receive technical assistance, where appropriate, from another High Contracting Party on specific relevant technology, other than weapons technology, as necessary and feasible, with a view to reducing any period of deferral for which provision is made in the Technical Annex.

Article 12

Protection from the effects of minefields, mined areas mines, booby-traps and other devices

1. Application

(a) With the exception of the forces and missions referred to in subparagraph 2(a)(i) of this Article, this Article applies only to missions which are performing functions in an area with the consent of the High Contracting Party on whose territory the functions are performed.

(b) The application of the provisions of this Article to parties to a conflict which are not High Contracting Parties shall not change their legal status or the legal status of a disputed territory, either explicitly or implicitly.

(c) The provisions of this Article are without prejudice to existing international humanitarian law, or other international instruments as applicable, or decisions by the Security Council of the United Nations, which provide for a higher level of protection to personnel functioning in accordance with this Article.

2. Peace-keeping and certain other forces and missions

(a) This paragraph applies to:

(i) any United Nations force or mission performing peace-keeping, observation or similar functions in any area in accordance with the Charter of the United Nations; and

(ii) any mission established pursuant to Chapter Vm of the Charter of the United Nations and performing its functions in the area of a conflict.

(b) Each High Contracting Party or party to a conflict, if so requested by the head of a force or mission to which this paragraph applies, shall:

(i) so far as it is able, take such measures as are necessary to protect the force or mission from the effects of mines, booby-traps and other devices in any area under its control;

(ii) if necessary in order effectively to protect such personnel, remove or render harmless, so far as it is able, all mines, booby-traps and other devices in that area; and

(iii) inform the head of the force or mission of the location of all known minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices in the area in which the force or mission is performing its functions and, so far as is feasible, make available to the head of the force or mission all information in its possession concerning such minefields, mined areas, mines, booby-traps and other devices.

3. Humanitarian and fact-finding missions of the United Nations System

(a) This paragraph applies to any humanitarian or fact-finding mission of the United Nations System.

(b) Each High Contracting Party or party to a conflict, if so requested by the head of a mission to which this paragraph applies, shall:

(i) provide the personnel of the mission with the protections set out in sub-paragraph 2(b)(i) of this Article; and

(ii) if access to or through any place under its control is necessary for the performance of the mission's functions and in order to provide the personnel of the mission with safe passage to or through that place:

(aa) unless on-going hostilities prevent, inform the head of the mission of a safe route to that place if such information is available; or

(bb) if information identifying a safe route is not provided in accordance with sub-paragraph (aa), so far as is necessary and feasible, clear a lane through minefields.

4. Missions of the International Committee of the Red Cross

(a) This paragraph applies to any mission of the International Committee of the Red Cross performing functions with the consent of the host State or States as provided for by the Geneva Conventions of 12 August 1949 and, where applicable, their Additional Protocols.

(b) Each High Contracting Party or party to a conflict, if so requested by the head of a mission to which this paragraph applies, shall:

(i) provide the personnel of the mission with the protections set out in sub-paragraph 2(b)(i) of this Article; and

(ii) take the measures set out in sub-paragraph 3(b)(ii) of this Article.

5. Other humanitarian missions and missions of enquiry

(a) Insofar as paragraphs 2, 3 and 4 of this Article do not apply to them, this paragraph applies to the following missions when they are performing functions in the area of a conflict or to assist the victims of a conflict:

(i) any humanitarian mission of a national Red Cross or Red Crescent society or of their International Federation;

(ii) any mission of an impartial humanitarian organization, including any impartial humanitarian demining mission; and

(iii) any mission of enquiry established pursuant to the provisions of the Geneva Conventions of 12 August 1949 and, where applicable, their Additional Protocols.

(b) Each High Contracting Party or party to a conflict, if so requested by the head of a mission to which this paragraph applies, shall, so far as is feasible:

(i) provide the personnel of the mission with the protections set out in sub-paragraph 2(b)(i) of this Article; and

(ii) take the measures set out in sub-paragraph 3(b)(ii) of this Article.

6. Confidentiality

All information provided in confidence pursuant to this Article shall be treated by the recipient in strict confidence and shall not be released outside the force or mission concerned without the express authorization of the provider of the information.

7. Respect for laws and regulations

Without prejudice to such privileges and immunities as they may enjoy or to the requirements of their duties, personnel participating in the forces and missions referred to in this Article shall:

(a) respect the laws and regulations of the host State; and

(b) refrain from any action or activity incompatible with the impartial and international nature of their duties.

Article 13

Consultations of High Contracting Parties

1. The High Contracting Parties undertake to consult and cooperate with each other on all issues related to the operation of this Protocol. For this purpose, a conference of High Contracting Parties shall be held annually.

2. Participation in the annual conferences shall be determined by their agreed Rules of Procedure.

3. The work of the conference shall include:

(a) review of the operation and status of this Protocol;

(b) consideration of matters arising from reports by High Contracting Parties according to paragraph 4 of this Article;

(c) preparation for review conferences; and

(d) consideration of the development of technologies to protect civilians against indiscriminate effects of mines.

4. The High Contracting Parties shall provide annual reports to the Depositary, who shall circulate them to all High Contracting Parties in advance of the conference, on any of the following matters:

(a) dissemination of information on this Protocol to their armed forces and to the civilian population;

(b) mine clearance and rehabilitation programmes;

- (c) steps taken to meet technical requirements of this Protocol and any other relevant information pertaining thereto;
- (d) legislation related to this Protocol;
- (e) measures taken on international technical information exchange, on international cooperation on mine clearance, and on technical cooperation and assistance; and
- (f) other relevant matters.

5. The cost of the Conference of High Contracting Parties shall be borne by the High Contracting Parties and States not parties participating in the work of the conference, in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

Article 14

Compliance

1. Each High Contracting Party shall take all appropriate steps[^] including legislative and other measures, to prevent and suppress violations of this Protocol by persons or on territory under its jurisdiction or control.
2. The measures envisaged in paragraph 1 of this Article include appropriate measures to ensure the imposition of penal sanctions against persons who, in relation to an armed conflict and contrary to the provisions of this Protocol, willfully kill or cause serious injury to civilians and to bring such persons to justice.
3. Each High Contracting Party shall also require that its armed forces issue relevant military instructions and operating procedures and that armed forces personnel receive training commensurate with their duties and responsibilities to comply with the provisions of this Protocol.
4. The High Contracting Parties undertake to consult each other and to cooperate with each other bilaterally, through the Secretary-General of the United Nations or through other appropriate international procedures, to resolve any problems that may arise with regard to the interpretation and application of the provisions of this Protocol.

Technical Annex

1. Recording

(a) Recording of the location of mines other than remotely-delivered mines, minefields, mined areas, booby-traps and other devices shall be carried out in accordance with the following provisions:

(i) the location of the minefields, mined areas and areas of booby-traps and other devices shall be specified accurately by relation to the coordinates of at least two reference points and the estimated dimensions of the area containing these weapons in relation to those reference points;

(ii) maps, diagrams or other records shall be made in such a way as to indicate the location of minefields, mined areas, booby-traps and other devices in relation to reference points, and these records shall also indicate their perimeters and extent; and

(iii) for purposes of detection and clearance of mines, booby-traps and other devices, maps, diagrams or other records shall contain complete information on the type, number, emplacing method, type of fuse and life time, date and time of laying, anti-handling devices (if any) and other relevant information on all these weapons laid. Whenever feasible the minefield record shall show the exact location of every mine, except in row minefields where the row location is sufficient. The precise location and operating mechanism of each booby-trap laid shall be individually recorded.

(b) The estimated location and area of remotely-delivered mines shall be specified by coordinates of reference points (normally corner points) and shall be ascertained and when feasible marked on the ground at the earliest opportunity. The total number and type of mines laid, the date and time of laying and the self-destruction time periods shall also be recorded.

(c) Copies of records shall be held at a level of command sufficient to guarantee their safety as far as possible.

(d) The use of mines produced after the entry into force of this Protocol is prohibited unless they are marked in English or in the respective national language or languages with the following information:

- (i) name of the country of origin;
- (ii) month and year of production; and
- (iii) serial number or lot number.

The marking should be visible, legible, durable and resistant to environmental effects, as far as possible.

2. Specifications on detectability

(a) With respect to anti-personnel mines produced after 1 January 1997, such mines shall incorporate in their construction a material or device that enables the mine to be detected by commonly-available technical mine detection equipment and provides a response signal equivalent to a signal from 8 grammes or more of iron in a single coherent mass.

(b) With respect to anti-personnel mines produced before 1 January 1997, such mines shall either incorporate in their construction, or have attached prior to their emplacement, in a manner not easily removable, a material or device that enables the mine to be detected by commonly-available technical mine detection

equipment and provides a response signal equivalent to a signal from 8 grammes or more of iron in a single coherent mass.

(c) In the event that a High Contracting Party determines that it cannot immediately comply with sub-paragraph (b), it may declare at the time of its notification of consent to be bound by this Protocol that it will defer compliance with sub-paragraph (b) for a period not to exceed 9 years from the entry into force of this Protocol. In the meantime it shall, to the extent feasible, minimize the use of anti-personnel mines that do not so comply.

3. Specifications on self-destruction and self-deactivation

(a) All remotely-delivered anti-personnel mines shall be designed and constructed so that no more than 10% of activated mines will fail to self-destruct within 30 days after emplacement, and each mine shall have a back-up self-deactivation feature designed and constructed so that, in combination with the self-destruction mechanism, no more than one in one thousand activated mines will function as a mine 120 days after emplacement.

(b) All non-remotely delivered anti-personnel mines, used outside marked areas, as defined in Article 5 of this Protocol, shall comply with the requirements for self-destruction and self-deactivation stated in sub-paragraph (a).

(c) In the event that a High Contracting Party determines that it cannot immediately comply with sub-paragraphs (a) and/or (b), it may declare at the time of its notification of consent to be bound by this Protocol, that it will, with respect to mines produced prior to the entry into force of this Protocol, defer compliance with sub-paragraphs (a) and/or (b) for a period not to exceed 9 years from the entry into force of this Protocol.

During this period of deferral, the High Contracting Party shall:

(i) undertake to minimize, to the extent feasible, the use of anti-personnel mines that do not so comply; and

(ii) with respect to remotely-delivered anti-personnel mines, comply with either the requirements for self-destruction or the requirements for self-deactivation and, with respect to other anti-personnel mines comply with at least the requirements for self-deactivation.

4. International signs for minefields and mined areas

Signs similar to the example attached and as specified below shall be utilized in the marking of minefields and mined areas to ensure their visibility and recognition by the civilian population:

(a) size and shape: a triangle or square no smaller than 28 centimetres (11 inches) by 20 centimetres (7.9 inches) for a triangle, and 15 centimetres (6 inches) per side for a square;

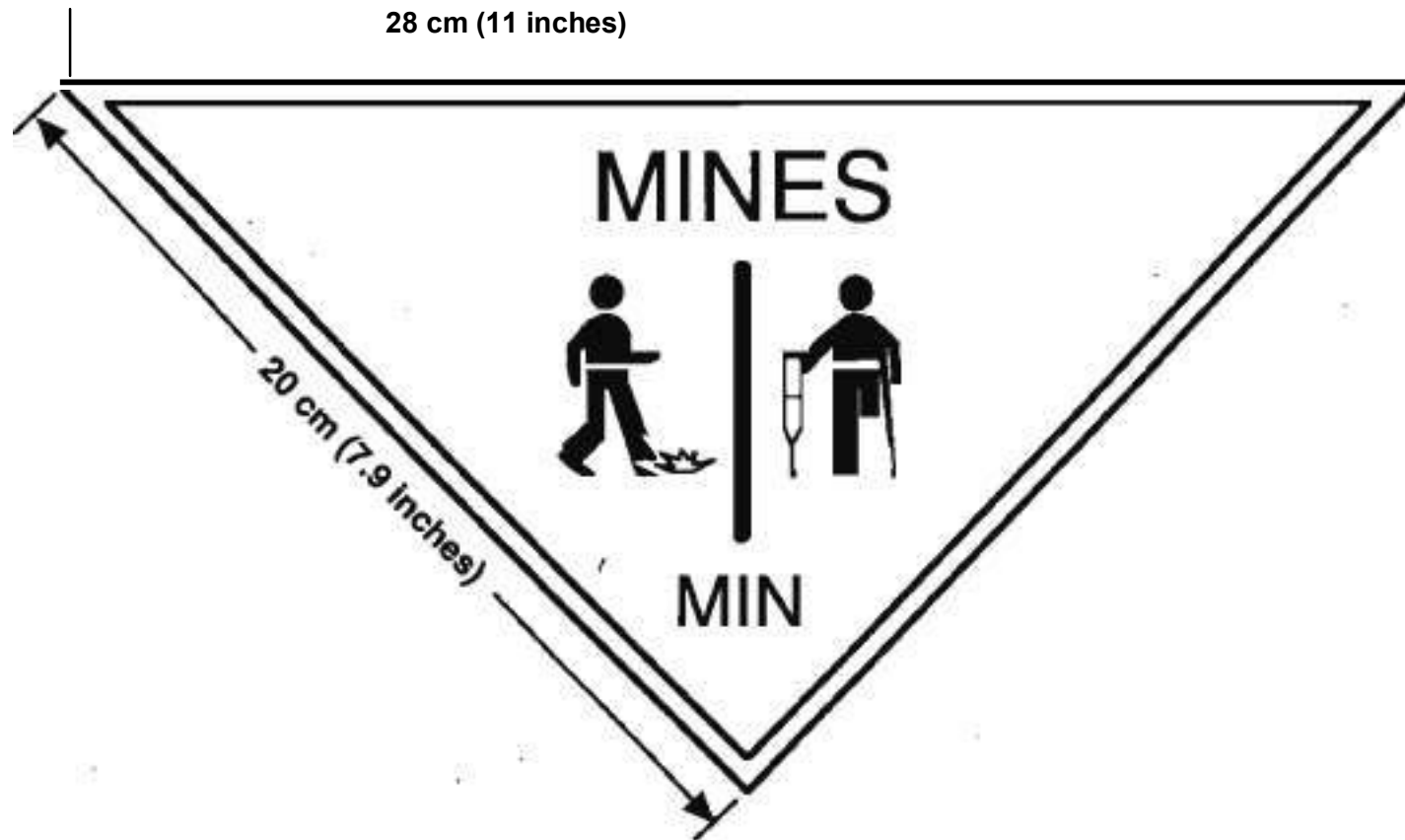
(b) colour: red or orange with a yellow reflecting border;

(c) symbol: the symbol illustrated in the Attachment, or an alternative readily recognizable in the area in which the sign is to be displayed as identifying a dangerous area;

(d) language: the sign should contain the word "mines" in one of the six official languages of the Convention (Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish) and the language or languages prevalent in that area; and

(e) spacing: signs should be placed around the minefield or mined area at a distance sufficient to ensure their visibility at any point by a civilian approaching the area".

Warning Sign for Areas Containing Mines

ARTICLE 2: ENTRY INTO FORCE

This amended Protocol shall enter into force as provided for in paragraph 1 (b) of Article 8 of the Convention.

**ПРОТОКОЛ О ЗАБРАНАМА ИЛИ ОГРАНИЧЕЊИМА У ПОГЛЕДУ УПОТРЕБЕ
МИНА, МИНА ИЗНЕНАЂЕЊА И ДРУГИХ НАПРАВА
ИЗМЕЊЕН И ДОПУЊЕН 3. МАЈА 1996. ГОДИНЕ
(ПРОТОКОЛ II ЈЕ ИЗМЕЊЕН И ДОПУЊЕН
3. МАЈА 1996. ГОДИНЕ)**

**КОЈИ ЈЕ ПРИЛОГ КОНВЕНЦИЈИ О ЗАБРАНАМА ИЛИ ОГРАНИЧЕЊИМА У
ПОГЛЕДУ УПОТРЕБЕ ОДРЕЂЕНИХ ВРСТА КОНВЕНЦИОНАЛНОГ ОРУЖЈА ЗА
КОЈА СЕ МОЖЕ СМАТРАТИ ДА ИМАЈУ ПРЕКОМЕРНЕ ТРАУМАТСКЕ ЕФЕКТЕ
ИЛИ ДА ДЕЛУЈУ БЕЗ РАЗЛИКЕ У ПОГЛЕДУ ЦИЉЕВА**

Члан 1: ИЗМЕЊЕНИ И ДОПУЊЕНИ ПРОТОКОЛ

Овим путем се мења и допуњава Протокол о забранама или ограничењима у погледу употребе мина, мина изненађења и других направа (Протокол II), који је прилог Конвенцији о забранама или ограничењима у погледу употребе одређених врста конвенционалног оружја за која се може сматрати да имају прекомерне трауматске ефекте или да делују без разлике у погледу циљева („Конвенција”). Текст овог измењеног и допуњеног протокола гласи:

**„Протокол о забранама или ограничењима у погледу употребе
мина, мина изненађења и других направа”
измењен и допуњен 3. маја 1996. године
(Протокол II је измењен и допуњен
3. маја 1996. године)**

Члан 1.

Обим примене

1. Овај протокол се односи на употребу мина, мина изненађења и других направа на копну, дефинисаних у овом документу, укључујући и мине постављене ради прекида комуникације са обалом (местом искрцавања десанта), прелазима преко водених путева или прелазима преко реке, али се не односи на употребу противбродских мина на мору или на унутрашњим пловним путевима.
2. Поред ситуација које се помињу у члану 1. ове конвенције, Протокол се примењује и на ситуације наведене у заједничком члану 3. Женевских конвенција од 12. августа 1949. године. Овај протокол се не примењује на ситуације унутрашњих немира и тензија, као што су нереди, усамљена или спорадична дела насиља и друга дела сличног карактера, с обзиром на то да се не ради о оружаним сукобима.
3. У случају оружаних сукоба који нису међународног карактера, а избију на територији једне од Високих уговорних страна, свака од страна у сукобу обавезна је да примењује забране и ограничења из овог протокола.
4. Ни на шта се из овог протокола не може позивати у циљу угрожавања суверенитета неке Државе или надлежности Владе да, уз помоћ свих легитимних средстава, одржи или поново успостави ред и закон у датој Држави или да брани национално јединство и територијални интегритет те Државе.
5. Ни на шта се из овог протокола не може позивати што би представљало оправдање за мешање, било непосредно или посредно, из било којег разлога, у оружани сукоб или у унутрашње или спољне послове Високе уговорне стране на територији где се тај сукоб појави.
6. Примена одредби овог протокола на стране у сукобу, а које нису Високе уговорне стране које су прихватиле овај протокол, неће променити њихов правни статус нити правни статус спорне територије, било експлицитно или имплицитно.

Члан 2.

Дефиниције

За потребе овог протокола:

1. „Мина” означава муницију постављену испод, на или близу земљине или друге површине, конструисану тако да експлодира услед присуства, близине или контакта са неком особом или возилом.
2. „Сејана мина” представља мину која се не поставља директно, већ се избацује из артиљеријског средства, пројектила, ракете, минобацача или сличних средстава, или се испушта из ваздухоплова. Мине које се избацују из система

постављеног на земљи са мање од 500 метара, не сматрају се „сејаним минама”, под условом да се употребљавају у складу са чланом 5. и другим релевантним члановима овог протокола.

3. „Противпешадијска мина” је мина која је првенствено конструисана тако да експлодира услед присуства, близине или контакта са неком особом и која ће онеспособити, повредити или усмртити једно или више лица.

4. „Мина изненађења” је направа или материјал, а конструисана је, израђена или прилагођена тако да усмрти или нанесе повреду и која делује неочекивано када неко лице помери или се приближи неком наоко безопасном предмету или изврши неку наизглед безбедну радњу.

5. „Друге направе” подразумевају ручно постављену муницију или направе укључујући и импровизоване експлозивне направе конструисане тако да усмрте, нанесу повреду или штету и које се активирају ручно, даљинским управљањем или аутоматски по истеку одређеног временског интервала.

6. „Војни циљ” представља, када је реч о циљевима, сваки циљ који по свом карактеру, локацији, сврси или употреби даје делотворан допринос војном деловању и чије потпуно или делимично уништење, заузимање или дезактивирање, у околностима које у том моменту буду владале, пружа недвосмислену предност у војном смислу.

7. „Цивилни циљеви” су сви циљеви који не представљају војне циљеве као што је дефинисано у ставу 6. овог члана.

8. „Минско поље” је дефинисана зона у оквиру које су мине постављене, а „минирана зона” је зона која је опасна због присуства мина. „Лажно минско поље” је зона без мина која симулира минско поље. Термин „минско поље” укључује и лажна минска поља.

9. „Евидентирање” је физичка, административна и техничка операција намењена за добијање свих расположивих информација, са циљем њиховог уношења у званичну евиденцију, које олакшавају лоцирање минских поља, минираних зона, мина изненађења и осталих направа.

10. „Механизам за самоликвидацију” је уграђен или на спољној страни причвршћен механизам са аутоматским деловањем, који обезбеђује уништење муниције у коју је уграђен или за коју је причвршћен.

11. „Механизам за дезактивирање” је уграђен механизам са аутоматским деловањем, који служи за дезактивирање муниције у коју је уграђен.

12. „Аутоматско дезактивирање” значи да муниција постаје аутоматски неактивна уз помоћ неповратног испражњења неке компоненте, на пример акумулатора, која је суштински битна за функционисање те муниције.

13. „Даљинско управљање” је контрола путем команди из даљине.

14. „Уређај за онемогућавање дезактивирања” је уређај намењен за заштиту мине, а који чини део мине или је повезан са њом, односно причвршћен за мину или постављен испод ње и који се активира при покушају да се том мином неовлашћено рукује.

15. „Пренос” - осим физичког премештања мина на или са националне територије, овај термин подразумева и пренос права власништва и контроле над њима, али не укључује пренос територије која садржи постављене мине.

Члан 3.

Општа ограничења у погледу употребе мина, мина изненађења и других направа

1. Овај члан се односи на:

- а) мине;
- б) мине изненађења и
- в) друге направе.

2. Свака Висока уговорна страна или страна у сукобу је, у складу са одредбама овог протокола, одговорна за све мине, мине изненађења и друге направе које је употребила и обавезује се да ће их рашчистити, уклонити, уништити или одржавати, као што је дефинисано у члану 10. овог протокола.

3. У свим околностима се забрањује употреба било које мине, мине изненађења или друге направе која је намењена или је таквог карактера да узрокује непотребне повреде или патњу.

4. Оружје на које се овај члан односи биће строго у складу са стандардима и ограничењима наведеним у Техничком анексу с обзиром на сваку посебну категорију.

5. Забрањује се употреба мина, мина изненађења или других направа које користе механизам или уређај посебно намењен да изврши детонирање муниције у присуству опште доступних детектора мина, као резултат њиховог магнетног или неког другог бесконтактнoг утицаја током редовне употребе приликом операција откривања.

6. Забрањује се употреба самодезактивирајуће мине (мине са аутоматским дезактивирањем) опремљене уређајем за онемогућавање дезактивирања, која је конструисана тако да уређај за онемогућавање дезактивирања може да функционише и након што мина престане да буде функционална.

7. Забрањује се, у свим околностима, да се оружје на које се овај члан односи усмери, било приликом напада, у одбрани или одмазди, против цивилног становништва као таквог или против цивила појединаца односно цивилних циљева.

8. Забрањује се употреба оружја са деловањем без обзира на циљ, на које се овај члан односи. Употреба са деловањем без обзира на циљ представља свако постављање таквог оружја:

- а) које се не налази на или није уперено против неког војног циља. У случају да постоји сумња у погледу тога да ли се неки циљ, који је обично намењен у цивилне сврхе, као што је место на којем се врше верски обреди, кућа или неко друго боравиште или школа, користи у циљу делотворног доприноса војном деловању, претпоставиће се да се исти не користи у те сврхе; или
- б) које укључује метод или средство избацивања, које не може бити усмерено ка неком конкретном војном циљу или
- в) од којег се може очекивати да изазове случајан губитак људских живота међу цивилним становништвом, рањавање цивила, штету на цивилним циљевима или комбинацију поменутих могућности, који би били прекомерни у односу на предвиђену конкретну и непосредну војну предност.

9. Неколико јасно раздвојених и недвосмислених војних циљева који се налазе у неком граду, селу или неког другој зони која садржи сличну концентрацију цивила и цивилних циљева, не треба да се третирају као појединачан војни циљ.

10. Предузеће се све изводљиве мере предострожности ради заштите цивила од утицаја оружја на које се овај члан односи. Изводљиве мере предострожности су оне које су оствариве или реално могуће с обзиром на све околности које владају у том тренутку, укључујући и хуманитарне и војне захтеве. Ове околности укључују али се не ограничавају на:

- а) краткорочни и дугорочни утицај мина на локално цивилно становништво за време постојања минског поља;
- б) могуће мере за заштиту цивила (нпр. ограђивање, постављање ознака, упозоравање и праћење);
- в) расположивост и изводљивост примене алтернативних могућности и
- г) краткорочне и дугорочне војне потребе за минским пољем.

11. Делотворно претходно упозорење даје се за свако постављање мина, мина изненађења и осталих направа које могу да погоде цивилно становништво, осим уколико околности не дозвољавају.

Члан 4.

Ограничења у погледу употребе противпешадијских мина

Забрањује се употреба противпешадијских мина које се не могу открити, као што је дефинисано у ставу 2. Техничког анекса.

Члан 5.

Ограничења у погледу употребе противпешадијских мина осим сејаних мина

1. Овај члан се примењује на противпешадијске мине осим сејаних мина.
2. Забрањује се употреба убојних (борбених) средстава на која се овај члан односи, а која нису у складу са одредбама о самоуништењу и аутоматском деактивирању (самодезактивирању) из Техничког анекса, осим уколико су:
 - а) таква убојна средства постављена унутар зоне обележене по обиму и коју надгледа војно особље, а заштићена су оградом или неким другим средством у циљу обезбеђивања делотворног искључења цивила из те зоне. Обележавање мора бити јасно и постојано и мора барем бити видљиво за особу која само што није ушла унутар зоне обележене по обиму и
 - б) таква убојна средства рашчишћена (уклоњена) пре него што је зона напуштена, осим ако контрола над том зоном није предата снагама друге Државе, које прихватају одговорност за одржавање мера заштите које се захтевају на основу овог члана и за касније рашчишћавање (уклањање) тих убојних средстава.
3. Страна у сукобу се ослобађа даљег придржавања одредби из става 2. тач. а) и б) овог члана, једино ако такво придржавање није изводљиво услед насилног губитка контроле над поменутом зоном као резултатом непријатељске војне акције, укључујући и ситуације где је то немогуће због директне непријатељске војне акције. Ако та страна поново стекне контролу над датом зоном, она поново преузима обавезу придржавања одредби из става 2. тач. а) и б) овог члана.

4. Уколико снаге стране у сукобу стекну контролу над неком зоном у којој су постављена убојна средства на која се овај члан односи, такве снаге ће, у највећој могућој мери, одржавати и, уколико је потребно, успоставити мере заштите које се захтевају на основу овог члана, док таква убојна средства не буду рашчишћена.

5. Све постојеће мере биће предузете у циљу спречавања неовлашћеног уклањања, брисања, уништавања или сакривања било које направе, система или материјала који се користи за успостављање обода зоне обележене по обиму.

6. Убојна средства на која се овај члан односи, а која избацују парчиће у хоризонталном луку мањем од 90° и која су постављена на и изнад земље, могу се употребљавати без мера предвиђених у ставу 2. тачка а) овог члана у максималном периоду од 72 часа, уколико:

- а) се налазе у непосредној близини војне јединице која их је поставила; и
- б) ако ту зону надгледа војно особље ради обезбеђивања делотворног искључења цивила.

Члан 6.

Ограничења у погледу употребе сејаних мина

1. Забрањује се употреба сејаних мина, осим ако су евидентиране у складу са ставом 1. тачка б) Техничког анекса.

2. Забрањује се употреба сејаних противпешадијских мина које нису у складу са одредбама о самоуништењу и аутоматском деактивирању (самодезактивирању) у Техничком анексу.

3. Забрањује се употреба сејаних мина које нису противпешадијске мине, осим уколико су, у мери у којој је то изводљиво, опремљене делотворним механизмом за самоуништење или за деактивирање и ако имају резервну функцију аутоматског деактивирања (самодезактивирања), чија је намена да учини да мина престане да функционише као мина када престане да служи војној сврси због које је и постављена на одређену позицију.

4. Делотворно претходно упозорење даје се за свако избацивање или испуштање сејаних мина које могу погодити цивилно становништво, осим ако околности то не дозвољавају.

Члан 7.

Забране употребе мина изненађења и других направа

1. Не доводећи у питање правила међународног права, које се примењује код оружаних сукоба, а која се односе на издајничко поступање или перфидију, у свим околностима се забрањује употреба мина изненађења и других направа које су на било који начин причвршћене или повезане са:

- а) међународно признатим заштитним обележјима, знаковима или сигнаlima;
- б) болесницима, рањеницима или мртвим особама;
- в) местима покопа или спаљивања посмртних остатака или гробовима;
- г) санитетским објектима, санитетском опремом, санитетским материјалом или санитетским транспортом;

д) дечјим играчкама, или другим преносивим предметима или производима који су посебно намењени хранењу, здрављу, хигијени, одевању или образовању деце;

ђ) храном или пићем;

е) кухињским посуђем или апаратима, осим у војним установама, на војним локацијама или у војним складиштима потрепштина;

ж) предметима недвосмислено верске природе;

з) историјским споменицима, уметничким делима или местима богослужења који чине културну или духовну баштину народа; или

и) животињама или лешевима угинулих животиња.

2. Забрањује се употреба мина изненађења или других направа у облику наизглед безопасних преносивих предмета, који су посебно конструисани и израђени тако да садрже експлозивни материјал.

3. Не доводећи у питање одредбе члана 3. забрањује се употреба убојних средстава на које се овај члан односи у било ком насељеном месту, без обзира на величину, или некој другој зони са сличном концентрацијом цивилног становништва у којима се не води борба између копнених снага нити изгледа да ће до битке неминовно доћи, осим ако:

а) су она постављена на или у непосредној близини неког војног циља; или

б) су предузете мере за заштиту цивила од њиховог штетног утицаја, као на пример путем постављања војника-стражара који врше упозоравање, издавањем упозорења или обезбеђивањем ограда.

Члан 8.

Преноси

1. У циљу промовисања циљева овог протокола, свака Висока уговорна страна се:

а) обавезује да неће извршити пренос ниједне мине чија употреба је забрањена на основу овог протокола;

б) обавезује се да неће извршити пренос ниједне мине било којем примаоцу који није Држава или агенција (орган) Државе овлашћена за пријем таквих преноса;

в) обавезује се да ће примењивати ограничење у погледу преноса било које мине чија се употреба ограничава овим протоколом. Нарочито се свака Висока уговорна страна обавезује да неће извршити пренос ниједне противпешадијске мине Државама које нису обавезане овим протоколом, осим ако се Држава-прималац не сагласи да ће примењивати овај протокол; и

г) обавезује се да ће обезбедити да сваки пренос у складу са овим чланом буде извршен потпуно у сагласности са релевантним одредбама овог протокола и важећим нормама међународног хуманитарног права, како од стране Државе која врши трансфер тако и од стране Државе-примаоца.

2. У случају да нека Висока уговорна страна изјави да ће одложити своје придржавање конкретних одредби које се тичу употребе одређених мина, као што је предвиђено Техничким анексом, на такве мине се примењује став 1. тачка а) овог члана.

3. Све Високе уговорне стране ће се, до ступања на снагу овог протокола, уздржавати од било каквог деловања које не би било у сагласности са ставом 1. тачка а) овог члана.

Члан 9.

Евиденција и употреба информација у вези са минским пољима, минираним зонама, минама, минама изненађења и другим направама

1. Све информације у вези са минским пољима, минираним зонама, минама, минама изненађења и другим направама евидентирају се у складу са одредбама Техничког анекса.

2. Целокупну такву евиденцију задржавају стране у сукобу, које, без одлагања, након престанка активних непријатељстава, предузимају све неопходне и одговарајуће мере, укључујући и употребу таквих информација, у циљу заштите цивила од последица минских поља, минираних зона, мина, мина изненађења, и других направа у зонама под њиховом контролом.

Истовремено, оне такође стављају на располагање другој страни или странама у том сукобу, као и генералном секретару УН, све такве информације у њиховом поседу које се тичу минских поља, минираних зона, мина, мина изненађења и других направа које су оне поставиле у зонама које више нису под њиховом контролом; подразумева се, међутим, да у зависности од реципроцитета, тамо где се снаге стране у сукобу налазе на територији супротне стране, било која од страна може да такве информације не уступи генералном секретару и другој страни, у мери у којој такво неодавање захтевају безбедносни интереси, све док се ниједна од страна не налази на територији оне друге. У овом последњем случају, ускраћене информације ће бити уступљене чим то дозволе поменути безбедносни интереси. Кад год је то могуће, стране у сукобу настоје да, уз међусобну сагласност, омогуће уступање таквих информација у најкраћем могућем року и то на начин који је у сагласности са безбедносним интересима сваке стране.

3. Овим чланом се не доводе у питање одредбе чл. 10. и 12. овог протокола.

Члан 10.

Уклањање минских поља, минираних зона, мина, мина изненађења и других направа и међународна сарадња

1. Након престанка активних непријатељстава, сва минска поља, минираних зоне, мине, мина изненађења и друге направе се без одлагања рашчишћавају, уклањају, уништавају или се одржавају у складу са чланом 3. и чланом 5. став 2. овог протокола.

2. Високе уговорне стране и стране у сукобу сnose такву одговорност у погледу минских поља, минираних зона, мина, мина изненађења и других направа у зонама под својом контролом.

3. Што се тиче минских поља, минираних зона, мина, мина изненађења и других направа које је поставила једна страна у зонама које више нису под њеном контролом, та страна, у складу са ставом 2. овог члана и у мери у којој та страна дозволи, пружа страни која има контролу над дотичном зоном, техничку и материјалну помоћ неопходну за испуњавање поменуте обавезе.

4. Увек када је то потребно, стране предузимају све да постигну договор, како између себе, тако и, тамо где је то примерено, са другим Државама и међународним организацијама, у вези са пружањем техничке и материјалне помоћи, укључујући и предузимање здружених операција у одговарајућим околностима, неопходних за испуњавање таквих обавеза.

Члан 11.

Технолошка сарадња и помоћ

1. Свака Висока уговорна страна се обавезује да омогући, а има и право да учествује у најпотпунијој могућој размени опреме, материјала и научно-технолошких информација које се тичу спровођења овог протокола и средстава за рашчишћавање мина. Посебно, Високе уговорне стране неће наметати претерана ограничења у погледу набавке опреме за рашчишћавање мина и прибављања технолошких информација с тим у вези, у хуманитарне сврхе.

2. Свака Висока уговорна страна се обавезује да доставља информације за базу података о рашчишћавању мина, која је успостављена у оквиру система УН, а посебно оне информације које се тичу различитих средстава и технологија за рашчишћавање мина, као и спискове стручњака, експертских агенција или особа за контакт на националном нивоу по питању рашчишћавања мина.

3. Свака Висока уговорна страна која је у могућности да учини такво нешто, пружа помоћ у рашчишћавању мина путем система УН, других међународних тела или на билатералном нивоу, или даје свој допринос Добровољном поверилачком фонду УН за помоћ у рашчишћавању мина.

4. Захтеви Високих уговорних страна за помоћ, поткрепљени релевантним информацијама, могу се упутити Уједињеним нацијама, другим одговарајућим органима или другим Државама. Ови захтеви се могу поднети генералном секретару УН, који их прослеђује свим Високим уговорним странама и релевантним међународним организацијама.

5. У случају да се захтеви упућују УН, генерални секретар УН може, у оквиру ресурса који стоје на располагању генералном секретару УН, предузети одговарајуће кораке ради процене стања и у сарадњи са Високом уговорном страном која је упутила захтев, одреди адекватно пружање помоћи у рашчишћавању мина или спровођењу овог протокола. Генерални секретар такође може да поднесе извештај Високим уговорним странама о било којој таквој извршеној процени, као и о врсти и обиму потребне помоћи.

6. Не доводећи у питање своје уставне и друге законске одредбе, Високе уговорне стране се обавезују да ће сарађивати и вршити трансфер технологије како би се олакшало спровођење релевантних забрана и ограничења из овог протокола.

7. Свака Висока уговорна страна има право да затражи и прими техничку помоћ, где је то примерено, од друге Високе уговорне стране, у вези са конкретном релевантном технологијом која не укључује технологију наоружања, уколико је то неопходно и изводљиво, с намером да се скрати сваки период одлагања, у вези са чим постоји одредба у Техничком анексу.

Члан 12.

Заштита од дејства минских поља, минираних зона, мина, мина изненађења и других направа

1. Примена

а) Изузев снага и мисија наведених у ставу 2. тачка а) (I) овог члана, овај члан се односи само на мисије које врше функције у неком подручју уз сагласност Високе уговорне стране на чијој територији се ове функције обављају.

б) Примена одредби овог члана на стране у сукобу које нису Високе уговорне стране не мења њихов правни статус или правни статус спорне територије, ни експлицитно ни имплицитно.

в) Одредбе овог члана не доводе у питање постојеће међународно хуманитарно право, или друге међународне документе уколико се могу применити, или одлуке Савета безбедности Уједињених нација, које обезбеђују виши ниво заштите особља које врши дужности у складу са овим чланом.

2. Мировне и одређене друге снаге и мисије

а) Овај став се примењује на:

(I) било које снаге или мисију Уједињених нација које врше функције одржања мира, посматрања или слично томе на било којем подручју у складу са Повељом Уједињених нација и

(II) на било коју мисију која је установљена на основу Поглавља VIII Повеље Уједињених нација и врши своје функције у зони сукоба.

б) Свака од Високих уговорних страна или страна у сукобу, уколико то од ње затражи шеф снага или мисија на које се овај став односи:

(I) у оквиру својих могућности, предузима оне мере које су неопходне да се заштите снаге или мисија од дејства мина, мина изненађења и других направа у сваком подручју под њиховом контролом;

(II) уколико је потребно ради делотворне заштите дотичног особља, уклонити или онеспособити, у оквиру својих могућности, све мине, мина изненађења и друге направе у том подручју и

(III) упознати шефа снага или мисије са положајем свих познатих минских поља, минираних зона, мина, мина изненађења и других направа на подручју на којем те снаге или мисија врше своје функције и, у мери у којој је то изводљиво, стави на располагање шефу снага или мисије све информације којима располаже у вези са таквим минским пољима, минираним зонама, минама, минама изненађења и другим направама.

3. Хуманитарне и мисије за утврђивање чињеница у оквиру система Уједињених нација

а) Овај став се примењује сваку хуманитарну или мисију за утврђивање чињеница у оквиру система Уједињених нација.

б) Свака Висока уговорна страна или страна у сукобу, уколико то од ње захтева шеф мисије на коју се овај став односи:

(I) обезбеђује за особље дотичне мисије врсте заштите наведене у ставу 2. тачка б) (I) овог члана и

(II) уколико је прилаз или пролаз кроз било које место под њеном контролом неопходан за обављање функција мисије и ради обезбеђења безбедног пролаза до или кроз то место за особљу мисије:

(а) осим уколико то не спрече тренутне непријатељске активности, обавештава шефа мисије о безбедном путу до тог места уколико је таква информација расположива или

(б) уколико информација којом се дефинише безбедан пут није достављена у складу са тачком б) (II) (а), у мери у којој је то неопходно и изводљиво, рашчишћава стазу кроз минска поља.

4. Мисије Међународног комитета Црвеног крста

а) Овај став се примењује на сваку мисију Међународног комитета Црвеног крста која обавља функције уз сагласност Државе или Држава домаћина како је предвиђено Женевским конвенцијама од 12. августа 1949. године и, тамо где је то применљиво, њиховим Додатним протоколима.

б) Свака од Високих уговорних страна или страна у сукобу, уколико то од ње захтева шеф мисије на коју се овај став односи:

(I) обезбеђује за особље те мисије врсте заштите наведене у ставу 2. тачка б)
(I) овог члана и

(II) предузима мере изложене у ставу 3. тачка б) (II) овог члана.

5. Остале хуманитарне мисије и мисије ради истраживања

а) Уколико се горе наведени ставови 2, 3. и 4. овог члана не односе на њих, овај став се примењује на следеће мисије када оне обављају функције у зони сукоба или ради помоћи жртвама сукоба:

(I) свака хуманитарна мисија националног друштва Црвеног крста или Црвеног полумесеца или њихове Међународне федерације;

(II) свака мисија или независна хуманитарна организација, укључујући сваку независну хуманитарну мисију за разминирање и

(III) свака мисија ради истраживања успостављена на основу одредби Женевских конвенција од 12. августа 1949. године и, тамо где је то применљиво, њихових додатних протокола.

б) Свака од Високих уговорних страна или страна у сукобу, уколико то од ње захтева шеф мисије на коју се овај став односи, у мери у којој је то изводљиво:

(I) обезбеђује за особље те мисије врсте заштите наведене у ставу 2. тачка б)
(I) овог члана и

(II) предузима мере изложене у ставу 3. тачка б) (II) овог члана.

6. Поверљивост

У односу на све информације које буду пружене у поверењу у складу са овим чланом, прималац ће поступати као да су строго поверљиве и неће их одавати изван снага или мисије о којима је овде реч без изричитог одобрења даваоца тих информација.

7. Поштовање закона и прописа

Не доводећи у питање такве привилегије и имунитет које могу уживати или које им се признају по основу захтева њихових дужности, особље које учествује у снагама и мисијама на које се односи овај члан ће:

- а) поштовати законе и прописе Државе домаћина и
- б) се уздржавати од било каквог деловања или активности које нису у складу са независном и међународном природом њихових дужности.

Члан 13.

Консултације Високих уговорних страна

1. Високе уговорне стране обавезују се да се међусобно консултују и сарађују по свим питањима која се односе на реализацију овог протокола. У том циљу, саветовање Високих уговорних страна одржава се сваке године.

2. Учешће на годишњим саветовањима одређује се на основу њиховог договореног Пословника.

3. Рад током саветовања обухвата:

- а) преглед реализације и статуса овог протокола;
- б) разматрање питања која проистичу из извештаја Високих уговорних страна на основу става 4. овог члана;

в) припрема за прегледне конференције и

г) разматрање развоја технологија да се заштите цивили од дејства мина које делују без разлике у погледу циљева.

4. Високе уговорне стране достављају годишње извештаје Депозитару, који их циркуларно прослеђује свим Високим уговорним странама пре саветовања, о било којем од следећих питања:

а) ширење информација о овом протоколу међу њиховим оружаним снагама и цивилним становништвом;

б) програми рашчишћавања мина и санације;

в) кораци који се предузимају да се задовоље технички захтеви овог протокола и све друге релевантне информације које се на то односе;

г) закони који су у вези са овим протоколом;

д) мере које се предузимају у погледу међународне размене техничких података, међународне сарадње у вези са рашчишћавањем мина и техничке сарадње и помоћи и

ђ) друга битна питања.

5. Трошкове саветовања Високих уговорних страна сnose Високе уговорне стране и Државе које нису потписнице, а учествују у раду саветовања, у складу са адекватно прилагођеном скалом оцењивања Уједињених нација.

Члан 14.

Усклађеност

1. Свака од Високих уговорних страна предузеће све одговарајуће кораке, укључујући законске и друге мере, како би се спречиле и сузбиле повреде овог протокола од стране лица или на територији под њеном правном надлежношћу или контролом.
2. Мере предвиђене ставом 1. овог члана обухватају одговарајуће мере у циљу обезбеђивања изрицања казnenих санкција против лица која, у односу на оружани сукоб и супротно одредбама овог протокола, намерно убију или изазову озбиљне повреде цивила, као и привођења таквих лица правди.
3. Свака од Високих уговорних страна захтеваће такође и да њене оружане снаге издају одговарајућа војна упутства и оперативне процедуре и да особље оружаних снага добије обуку према њиховим дужностима и надлежностима у складу са одредбама овог протокола.
4. Високе уговорне стране преузимају обавезу да се међусобно консултују и сарађују на билатералној основи, преко генералног секретара Уједињених нација или преко других одговарајућих међународних процедура, како би разрешиле сваки проблем који може да настане у погледу тумачења и примене одредби овог протокола.

Технички анекс

1. Евидентирање

а) Евидентирање положаја мина које нису сејане мине, минских поља, минираних зона, мина изненађења и других направа спроводи се у складу са следећим одредбама:

(I) положај минских поља, минираних зона и зона мина изненађења, као и других направа наводе се тачно користећи однос према координатама од најмање две референтне тачке и процењеним димензијама зоне која садржи ова убојна средства у односу на те референтне тачке;

(II) мапе, дијаграми или друге врсте документације израђују се на такав начин да означе положај минских поља, минираних зона, мина изненађења и других направа у односу на референтне тачке, а у тој документацији се такође наводе и обими зона/локација и њихове величине;

(III) у циљу откривања и рашчишћавања мина, мина изненађења и других направа, мапе, дијаграми или друге врсте документације морају да садрже потпуне податке о врсти, броју, методи постављања, врсти упаљача и року трајања, датуму и времену постављања, уређајима за онемогућавање дезактивирања (уколико их има) и друге релевантне информације о свим овим убојним средствима која су постављена. Кад год је то изводљиво, у евиденцији о минском пољу треба да буде приказан тачан положај сваке мине, осим код минских поља у редовима где је довољно навести положај реда. Прецизан положај и функционални механизам сваке мине изненађења која је постављена евидентира се за сваку мину појединачно.

б) Процењени положај и зона сејаних мина наводе се уз помоћ координата референтних тачака (обично угаоне тачке), а утврђују се и, када је то изводљиво, означавају на терену што је могуће пре. Укупан број и врсте положених мина, датум и време постављања и времена самоуништења такође се евидентирају.

в) Копије евиденције чувају се на нивоу команде довољном да гарантује њихову безбедност у што је могуће већој мери.

г) Забрањује се употреба мина произведених након ступања на снагу овог протокола осим уколико нису означене на енглеском језику или на одговарајућем националном језику или језицима, навођењем следећих података:

(I) назив државе порекла;

(II) месец и година производње и

(III) серијски број или број серије/шарже.

Ознака треба да буде видљива, читљива, трајна и отпорна на утицаје средине, у највећој могућој мери.

2. Спецификације о могућности откривања

а) Што се тиче противпешадијских мина произведених након 1. јануара 1997. године, такве мине треба да садрже у својој конструкцији материјал или уређај који омогућава да се мина открије опште доступном техничком опремом за детекцију мина и који даје сигнал одговора који је једнак сигналу од 8 или више грама гвожђа у појединачној кохерентној маси.

б) У погледу противпешадијских мина произведених пре 1. јануара 1997. године, такве мине треба да садрже у својој конструкцији, или да је на њих прикачен пре постављања, на начин да не може лако да се uklони, материјал или уређај који омогућава да се мина открије опште доступном техничком опремом за детекцију мина и који даје сигнал одговора који је једнак сигналу од 8 или више грама гвожђа у појединачној кохерентној маси.

в) У случају да нека од Високих уговорних страна утврди да не може одмах да испоштује тачку б) овог става, она може да објави, у време свог обавештења о сагласности да се обавезе овим протоколом, да ће одложити поступање у складу са тачком б) овог става на период од највише 9 година од ступања на снагу овог протокола. У међувремену ће, у мери у којој је то изводљиво, да сведе на минимум употребу противпешадијских мина које нису у складу са наведеним у овом ставу.

3. Спецификације о самоуништењу и самодезактивирању (аутоматском дезактивирању)

а) Све сејане противпешадијске мине конструишу се и израђују тако да код највише 10% активираних мина не успе самоуништење у периоду од 30 дана након њиховог постављања, а свака од мина има резервну функцију аутоматског дезактивирања и тај уређај је конструисан и израђен тако да у комбинацији са механизмом за самоуништење највише једна од хиљаду активираних мина делује као мина 120 дана након постављања.

б) Све противпешадијске мине које нису сејане, а употребљене су изван означених зона, како је дефинисано у члану 5. овог протокола, морају бити у складу са захтевима за самоуништење и аутоматско дезактивирање наведеним у тачки а) овог става.

в) У случају да нека од Високих уговорних страна утврди да не може одмах да испоштује тачке а) и/или б) овог става, може да приликом приступања овом Протоколу стави резерву да ће, у погледу мина произведених пре ступања на снагу овог протокола, одложити поступање у складу са тач. а) и/или б) овог става на период од највише 9 година од ступања на снагу овог протокола.

Током овог периода одлагања, дотична Висока уговорна страна:

(I) обавезује се да сведе на минимум, у мери у којој је то изводљиво, употребу противпешадијских мина које нису у складу са наведеним у поменутих тачкама овог става и

(II) да се, у погледу сејаних противпешадијских мина, придржава захтева за самоуништење или захтева за аутоматско дезактивирање, а у погледу других противпешадијских мина да се придржава барем захтева за аутоматско дезактивирање.

4. Међународни знаци за минска поља и минираних зоне

Знаци слични примеру датом у прилогу и како је наведено у даљем тексту, користе се за обележавање минских поља и минираних зона како би се осигурала њихова видљивост и препознавање од стране цивилног становништва:

а) величина и облик: троугао или квадрат не мањи од 28 центиметара (11 инча) пута 20 центиметара (7,9 инча) за троугао, а 15 центиметара (6 инча) по страни за квадрат;

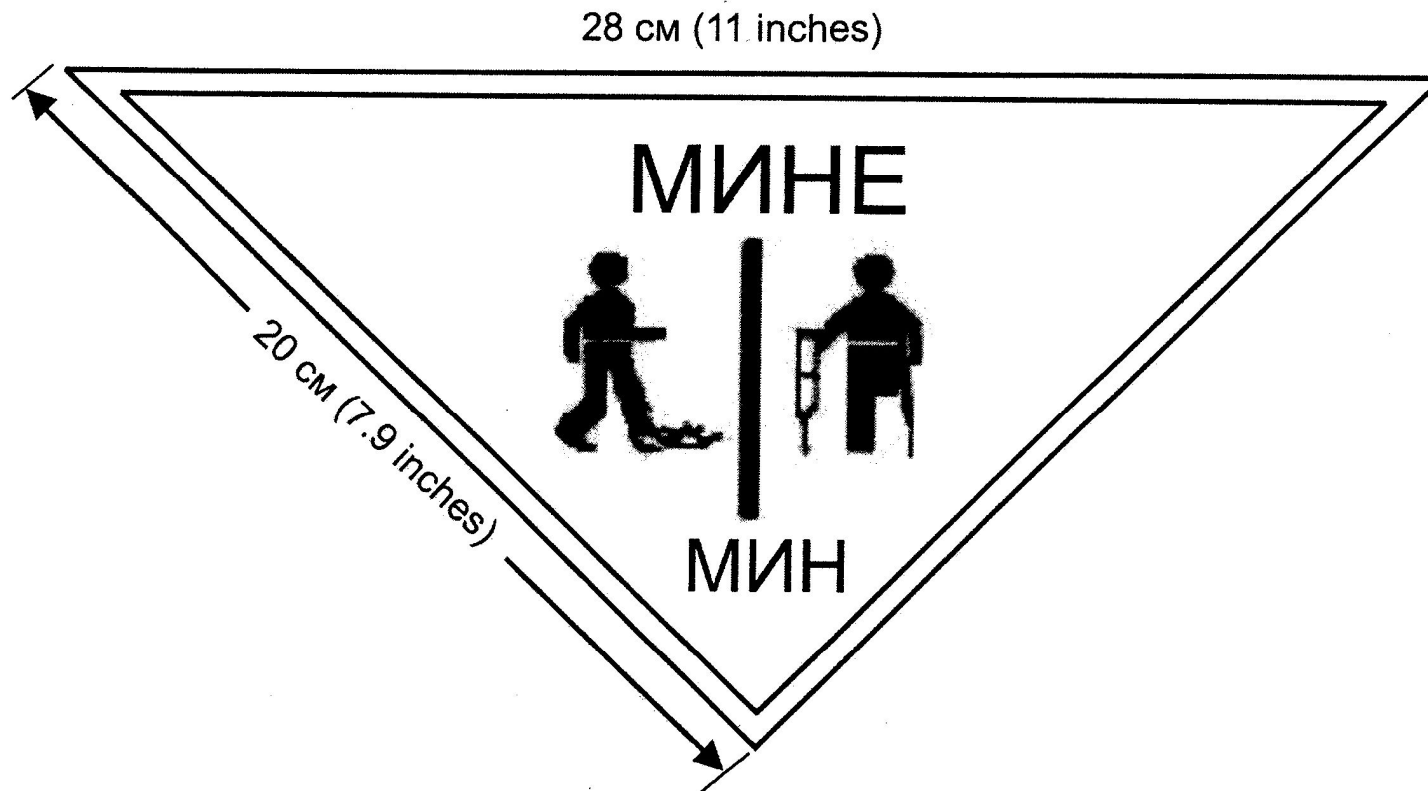
б) боја: црвена или наранџаста са жутом рефлектујућом ивицом;

в) симбол: симбол који је илустрован у Прилогу, или нека алтернативна опција, одмах препознатљив у зони, у којој овај знак треба да се изложи, ради идентификације опасне зоне;

г) језик: знак треба да садржи реч „мине” на једном од шест службених језика Конвенције (арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском) и на језику или језицима који преовлађују у тој зони и

д) размак: знаке треба поставити око минског поља или миниране зоне на раздаљини која је довољна да осигура да цивилно лице које се приближава овој зони може да их види са сваког места.

Знак упозорења за подручје са минама

Члан 2: СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Овај измењен Протокол ступиће на снагу сагласно члану 8. став 1. тачка б) Конвенције.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.